

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. juni 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Nina Lentz
Sagsnr.: 2020-0030-3777
Dok.: 1475123

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 917 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 917 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren iværksætte en undersøgelse af området og sikre, at indtil vi har klarhed over omfanget, så skal det være obligatorisk for politikredsene at indbringe alle mentalerklæringer for Retslægerådet, jf. artiklen "Brist i op mod hver tredje mentalerklæring: Ordfører kalder det en skandale for retssikkerheden" fra Berlingske den 13. februar 2020?”

Svar:

1. Som det fremgår af min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 916 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg – hvilken der i øvrigt henvises til – har Rigsadvokaten oplyst, at Rigsadvokaten den 24. februar 2020 har holdt et møde med Retslægerådet, Danske Regioner, Retspsykiatrisk Klinik og de regionale statsadvokater, hvor problemstillingen om mentalerklæringer vedrørende mentalt retarderede blev drøftet, og hvor det bl.a. blev aftalt, at de relevante aktører snarest muligt skal forsøge at tilvejebringe et bedre datagrundlag med henblik på at belyse, om der kan være grundlag for yderligere tiltag, f.eks. præcisering af retningslinjerne på området mv. Rigsadvokaten forventer at indkalde til et nyt møde om emnet hurtigst muligt.

Som også anført i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 916 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg er det ikke hensigten med ordningen om forelæggelse, at mentalundersøgelser i alle tilfælde skal forelægges for Retslægerådet, og der var på mødet den 24. februar 2020, jf. ovenfor, også enighed mellem bl.a. Rigsadvokaten og Retslægerådet om, at det vil være unødvendigt og uhensigtsmæssigt, at alle sager blev forelagt for Retslægerådet.

Det vil efter min opfattelse heller ikke være hensigtsmæssigt, hvis der fra centralt hold sættes et fast tal på, hvor mange mentalundersøgelser der skal forelægges for Retslægerådet. Mentalundersøgelserne skal forelægges, når det er relevant, idet forelæggelsen ellers vil forlænge sagsbehandlingstiden til skade for både tiltalte og eventuelle ofre samt gøre processen unødigt ressourcetung.

2. Når det er sagt, mener jeg, at det hverken er tilfredsstillende eller effektivt, at der potentielt er fejl i et relativt højt antal mentalerklæringer vedrørende personer med mental retardering, selvom Retslægerådet – eller anklagemyndigheden eller tiltalte og dennes forsvarer – sikrer, at disse fejl udbedres forud for eller under straffesagen. Mentalerklæringerne skal allerede ved ud-

arbejdelsen være af høj faglig kvalitet, og det er derfor godt, at alle de relevante aktører nu har fokus på denne problematik, så der kan ske et løft af kvaliteten, hvor der identificeres problemer.

Der henvises i denne forbindelse til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 916 og nr. 919 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.